

Koninklijke Nederlandse Voetbalbond

College van Arbiters

ARBITRAAL VONNIS

nr. 1293

d.d. 21 februari 2011

in de zaak van:

E.H.F. Falkenburg,
wonende te Oegstgeest,
verzoeker,
gemachtigde: mr. W.F.C. van Megen

tegen:

De besloten vennootschap **Sparta
Rotterdam B.V.**, gevestigd en
kantoorhoudende te Rotterdam,
verweester,
gemachtigde: mr. E.J.A. Vilé

ARBITRAAL VONNIS NR. 1293

De arbitragecommissie van de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond (KNVB) bestaande uit Mr. S.G. Ellerbroek, voorzitter, wonende te Bloemendaal, F.Th. Bayings, wonende te Meerle (B), arbiter, mr. C.J. van den Berg, wonende te Leidschendam, arbiter, en mr. N.A. de Leeuw, secretaris, heeft vonnis gewezen in de navolgende zaak:

E.H.F. Falkenburg,

wonende te Oegstgeest,

verzoeker,

gemachtigde: mr. W.F.C. van Megen

tegen:

De besloten vennootschap **Sparta Rotterdam B.V.**,

gevestigd en kantoorhoudende te Rotterdam,

verweerster,

gemachtigde: mr. E.J.A. Vilé

Het verloop van de procedure

1. Bij verzoekschrift, gedateerd 25 augustus 2010, heeft verzoeker, hierna te noemen: "**Falkenburg**", vorderingen ingesteld tegen Sparta tot betaling van in totaal € 189.500,00, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf 1 juli 2010, alsmede veroordeling van Sparta in de kosten van de arbitrageprocedure.
2. Verweerster, hierna te noemen: "**Sparta**", heeft een verweerschrift ingediend (met daaraan gehecht een zestal producties) en concludeert tot afwijzing van de vorderingen van Falkenburg, met veroordeling van Falkenburg in de kosten van de arbitrage en de kosten van de gemachtigde van Sparta, groot een bedrag van € 5.000,00 exclusief BTW.

3. De mondelinge behandeling tussen partijen heeft plaatsgevonden op 2 februari 2011. Falkenburg is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. Van Megen en namens Sparta zijn verschenen de heer P.P. Bonthuis (algemeen directeur) en de heer M.M.H. Laros (financieel manager), bijgestaan door mr. Vilé. Beide partijen hebben pleitaantekeningen in het geding gebracht, welke stukken onderdeel uitmaken van de arbitrageprocedure.

Bevoegdheid

4. Beide partijen zijn lid van de KNVB. Ingevolge artikel 8 van de statuten juncto artikel 1 van het Arbitragereglement is de arbitragecommissie bevoegd van het onderhavige geschil kennis te nemen.

Vaststaande feiten

5. Tussen partijen staat vast dat zij op 31 december 2008 een arbeidsovereenkomst voor beroepsspelers zijn aangegaan. lopende van 1 januari 2009 tot en met 30 juni 2012.

Onderdeel van deze arbeidsovereenkomst zijn de navolgende bepalingen:

- 1.4 *Indien werknemer deze arbeidsovereenkomst wenst te beëindigen, is werkgever in beginsel bereid mee te werken aan een tussentijdse beëindiging van deze arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden, indien werknemer of een door werknemer aan te wijzen derde in verband met de voortijdige beëindiging van deze overeenkomst een nader door werkgever te bepalen vergoeding betaalt.*
- 1.5 *In afwijking van het bepaalde in artikel 1.4 van deze overeenkomst geldt dat indien en voor zover het eerste team van werkgever aan het einde van enig seizoen degradeert uit de Eredivisie naar de Eerste Divisie (thans geheten: Jupiler League), werkgever tot 1 juli van het volgende seizoen bereid is mede te werken aan een tussentijdse beëindiging met wederzijds goedvinden, indien werknemer of een door werknemer aan te wijzen derde in verband met deze beëindiging een vergoeding aan werkgever betaalt ter hoogte van € 750.000,00 (zevenhonderd en vijftig duizend euro), inclusief solidariteitsbijdrage en/of opleidingsvergoeding en exclusief BTW, zulks met inachtneming van het bepaalde in artikel 1.7 van deze overeenkomst. Voornoemde vergoeding geldt uitdrukkelijk slechts tot de datum als genoemd in de vorige volzin. Na die datum is het bepaalde in artikel 1.4 wederom volledig van toepassing.*

- 1.6. *Bij een eventuele tussentijdse beëindiging van deze overeenkomst met wederzijds goedvinden, heeft werknemer, indien er sprake is van een betaling van een vergoeding als genoemd in artikel 1.4 recht op een aandeel van de door de werkgever ontvangen vergoeding dat als volgt is samengesteld*
- * *Werknemer ontvangt 10% (bruto) vanaf het bedrag van € 0,- tot het bedrag van € 500.000 (zegge: vijfhonderd duizend euro) van de door werkgever ontvangen netto vergoeding*
 - * *Werknemer ontvangt 15% (bruto) vanaf het bedrag van € 500.000,00 (zegge: vijfhonderd duizend euro) tot het bedrag van € 1.500.000,00 (zegge: een miljoen vijfhonderdduizend euro) van de door werkgever ontvangen netto vergoeding*
 - * *Werknemer ontvangt 20% (bruto) vanaf het bedrag dat boven de € 1.500.000,00 (zegge: een miljoen vijfhonderdduizend euro) van de door werkgever ontvangen netto vergoeding.*

Onder de netto vergoeding wordt verstaan: de door werkgever van de werknemer of een door werknemer aan te wijzen derde te ontvangen vergoeding in verband met de tussentijdse beëindiging van deze arbeidsovereenkomst na aftrek van de eventueel op basis van de KNVB- en/of FIFA-Reglementen verschuldigde vergoedingen, zulks met inachtneming van het bepaalde in artikel 1.7 van deze overeenkomst.

- 1.7. *In afwijking van het bepaalde in artikel 1.6 van deze overeenkomst geldt dat bij een eventuele tussentijdse beëindiging van deze overeenkomst overeenkomstig het bepaalde in artikel 1.5 van deze overeenkomst (derhalve tegen betaling van de in artikel 1.5 genoemde vergoeding), werknemer recht heeft op een bruto bedrag ter hoogte van 15% van het meerbedrag van € 750.000,00 (zegge: zevenhonderd en vijftig duizend euro) die door werkgever wordt ontvangen na aftrek van vergoedingen die verschuldigd zijn op basis van regelgeving van de FIFA en/of de KNVB. Partijen komen nadrukkelijk overeen dat het eventueel bedingen van een bedrag hoger dan € 750.000,00 eerst mogelijk is nadat alle betrokken partijen (werkgever, werknemer en zijn agent) in goed onderling overleg hiertoe hebben besloten. Ook de exacte hoogte van het alsdan te bedingen bedrag dient in goed onderling overleg te worden bepaald. Werkgever erkent reeds op voorhand dat een hogere afkoopsom zoals bedoeld nimmer de mogelijkheden tot een overgang van werknemer naar een BVO van zijn keuze mag frustreren. Ergo, wenst de BVO in kwestie niet meer dan € 750.000,00 te betalen, dan zal werkgever hebben mee te werken aan de beëindiging met wederzijds goedvinden van voorliggende overeenkomst.*

Het geschil

6. Partijen verschillen van mening over de vraag of Falkenburg recht heeft op een deel van de afkoopsom die AZ aan Sparta heeft betaald ter zake van zijn overgang naar AZ met ingang van 1 juli 2010.

Beoordeling van het geschil

7. Bij de beoordeling van het geschil zal zo nodig nader worden ingegaan op de stellingen van partijen.

Falkenburg vordert nakoming van de afspraken zoals die naar zijn mening voortvloeien uit de arbeidsovereenkomst tussen hem en Sparta en dan met name uit de artikelen 1.4 en 1.6 van de arbeidsovereenkomst.

Tussen partijen staat vast – Sparta heeft dat ook erkend – dat op 7 april 2010 een gesprek heeft plaatsgevonden tussen AZ en Sparta over een mogelijke overgang van Falkenburg en teamgenoot Viergever van Sparta naar AZ met ingang van 1 juli 2010 en dat AZ bereid was om een afkoopsom aan Sparta te betalen ter zake van de overgang van Falkenburg naar AZ van € 1.250.000,00 en voor Viergever van € 500.000,00.

Bij e-mail van 13 april 2010 is door Sparta op het voorstel van AZ gereageerd. Sparta merkte in deze e-mail op dat het bod van AZ met betrekking tot de hoogte van de afkoopsom van Falkenburg van € 1.250.000,00 te laag was en Sparta stelde AZ voor om de afkoopsom te verhogen naar € 1.500.000,00. Met betrekking tot de afkoopsom die AZ bood voor het contract met Viergever heeft Sparta in diezelfde e-mail meegedeeld dat Sparta een overgang van Viergever naar AZ vooralsnog uitsloot op basis van het door AZ geboden bedrag van € 500.000,00.

Nadien heeft AZ de totale afkoopwaarde voor zowel het contract van Falkenburg als voor het contract van Viergever verhoogd naar € 2.000.000,00, daarbij in het midden latend hoe Sparta tussen beiden de verdeling zou maken.

Daarover is tussen AZ en Sparta op 5 mei 2010 overeenstemming bereikt. Dat daarbij de ontbindende voorwaarde gold dat tussen AZ en Falkenburg een arbeidsovereenkomst zou worden gesloten, is hier verder niet van belang omdat aan die ontbindende voorwaarde niet is voldaan.

Pas nadien, op 16 mei 2010, is Sparta gedegradeerd. Die latere degradatie van Sparta kan derhalve geen invloed gehad hebben op de hoogte van de afkoopsommen. De artikelen 1.5 en 1.7 van de arbeidsovereenkomst tussen Falkenburg en Sparta zijn niet van toepassing.

Sparta had er ook belang bij om de afspraken met AZ rond te krijgen voordat duidelijk was of Sparta al dan niet zou degraderen. Immers AZ was zich ervan bewust dat de financiële afkoopsum voor Falkenburg aanmerkelijk lager zou kunnen uitvallen als Sparta daadwerkelijk al gedegradeerd zou zijn. Dit volgt ook uit de brief van de heer M. Brands van juli 2010 aan Soccer Vision waarin hij onder andere opmerkt dat als degradatie relevant zou zijn geweest, dit gevolgen zou hebben gehad voor de overeenkomst tussen AZ en Sparta en AZ dan andere voorwaarden zou hebben gesteld.

AZ heeft in eerste instantie een afkoopsum geboden van € 1.250.000,00 en Sparta heeft daarop gereageerd met de mededeling aan AZ dat zij voor Falkenburg minimaal een afkoopsum verlangde van € 1.500.000,00. Daaruit volgt redelijkerwijs dat ook naar de opvatting van Sparta de afkoopwaarde van het contract van Falkenburg in ieder geval niet lager kan hebben gelegen dan € 1.250.000,00, onverlet de latere verdeling op papier van de afkoopwaarde tussen Viergever en Falkenburg.

Partijen dienen bij de uitvoering van de tussen hen gemaakte afspraken jegens elkaar de redelijkheid en billijkheid in acht te nemen. Sparta heeft niet gesteld en evenmin aannemelijk gemaakt dat de reële afkoopwaarde voor Falkenburg in zeer korte tijd aanmerkelijk is gedaald en die voor Viergever in sterke mate zou zijn gestegen. De arbitragecommissie acht het in strijd met de redelijkheid en billijkheid om willekeurig zonder rekening te houden met de gerechtvaardigde belangen van Falkenburg en wetende welk belang Falkenburg had bij het bepalen van een reële afkoopwaarde, zonder overleg en eenzijdig de afkoopwaarde op € 750.000,00 te stellen. Dat Sparta van AZ de vrijheid had om de € 2.000.000,00 zelf over beide spelers te verdelen, kan niet ten nadele van Falkenburg strekken.

De arbitragecommissie gaat derhalve uit van een minimale afkoopwaarde van € 1.250.000,00. Of en zo ja hoeveel de werkelijk afkoopsom hoger heeft gelegen dan dit bedrag, kan de arbitragecommissie niet vaststellen aan de hand van de door Falkenburg verstrekte gegevens. AZ bood immers voor Viergever aanvankelijk € 500.000,00 maar dat vond Sparta kennelijk zo laag dat zij geen tegenbod heeft gedaan. Niet valt uit te sluiten dat als uiteindelijke reële afkoopwaarde voor Viergever moet worden uitgegaan van een bedrag rond de € 750.000,00.

Dit leidt er derhalve toe dat de vordering van Falkenburg tot een bedrag van € 162.500,00 wordt toegewezen.

Nu Falkenburg nakoming van gemaakte afspraken vraagt en geen schadevergoeding, is niet relevant of AZ al een deel van de schade die Falkenburg stelt te hebben geleden, heeft vergoed. Overigens lijkt de vergoeding die AZ aan Falkenburg heeft betaald van een andere aard (hand- en tekengeld) en is Sparta er niet in geslaagd aan te tonen dat AZ daarmee een deel van de schade die Falkenburg heeft geleden doordat Sparta zich niet aan de afspraak heeft gehouden, heeft willen vergoeden.

Evenmin slaagt het beroep van Sparta op ongerechtvaardigde verrijking. Voor ongerechtvaardigde verrijking is vereist dat één partij ten koste van de andere partij ongerechtvaardigd is verrijkt. Het begrip "verrijking" omvat zowel behaald voordeel als afgewend nadeel. Echter niet valt in te zien op welke wijze Sparta schade heeft geleden nu Falkenburg uitsluitend nakoming wenst van de afspraken die hij met Sparta heeft gemaakt. Zo Sparta al verarmd mocht zijn geraakt, dan nog is er geen sprake van een ongerechtvaardigde verrijking van Falkenburg omdat Sparta dan immers nagekomen is hetgeen zij al had afgesproken met Falkenburg.

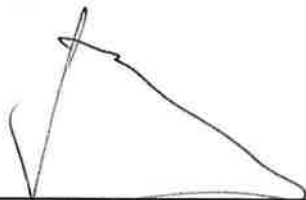
Nu de vorderingen van Falkenburg grotendeels worden toegewezen, zal tevens de wettelijke rente over het hierna te noemen bedrag worden toegewezen vanaf 10 juli 2010 en zal Sparta worden veroordeeld in de kosten van de arbitrageprocedure.

Rechtdoende als goede mannen naar billijkheid:

10. Veroordeelt Sparta tot betaling aan Falkenburg van een bedrag van € 162.500,00, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf 10 juli 2010 tot aan datum van volledige voldoening en veroordeelt Sparta in de kosten van de arbitrageprocedure, begroot aan de zijde van de KNVB op € 750,00 en aan de zijde van Falkenburg op € 450,00.

Wijst af het meer of anders gevorderde.

Aldus gewezen te Zeist op 21 februari 2011.

Mr. S.G. Ellerbroek, voorzitter

F.Th. Bayings, arbiter

Mr. C.J. van den Berg, arbiter

Mr. N.A. de Leeuw, secretaris